

Rok 1913.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 14. listopada 1913.

Treść: **M** (233 i 234.) 233. Rozporządzenie, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Suszice w Czechach. — 234. Rozporządzenie, dotyczące ustanowienia przedaźni sądowej w Poli.

233.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. listopada 1913,

dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Suszice w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według postanowień dotychczasowych miał być płacony w poborczym okręgu podatkowym Suszice w ratach kwartalnych z góry dnia 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, ma być uiszczany na przyszłość w czterech równych ratach, zapadających z góry dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku.

Te same terminy zapłaty obowiązywać mają w myśl § 7. ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także dla pięcioprocentowego podatku od czystego dochodu z budynków, uwolnionych całkowicie albo częściowo od podatku domowo-czynszowego z tytułu prowadzenia budowy.

Rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać z dniem 1. stycznia 1914.

Engel whr.

234.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 9. listopada 1913,

dotyczące ustanowienia przedaźni sądowej w Poli.

Na zasadzie artykułu XXI. ustawy wprowadzającej Ordynację egzekucyjną (ustawa z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78), rozporządza się w myśl §§ 274., ust. 2., i 280., ust. 3., Ordynacji egzekucyjnej, co następuje:

Ustanowienie przedaźni sądowej i jej zakres działania.

§ 1.

Do sprzedaży ruchomości fizycznych, sądownie zajętych, znajdujących się na obszarze gminy miasta Poli, ustanawia się publiczny lokal licytacyjny (przedażnię sądową).

Przedażnia Sądowa podlega kierownictwu i nadzorowi c. k. Sądu powiatowego w Poli.

Służbę i tok czynności w przedaźni normuje instrukcja, zatwierdzona przez Ministerstwo sprawiedliwości.

§ 2.

Ruchomości fizyczne, sądownie zajęte, znajdujące się na obszarze innych gmin, należących do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Poli, wolno pozbywać w przedaźni, jeżeli sprzedaż w przedaźni domaga się wierzyciel popierający lub dłużnik.

§ 3.

W przedaźni można nadto sprzedawać:

1. ruchomości fizyczne, znajdujące się na obszarze okręgu sądowego Pola, które należą do masy konkursowej, jeżeli postępowanie konkursowe toczy się w sądzie swojskim a sprzedaż ma się odbyć sposobem, przepisany w postępowaniu egzekucyjnym (§§ 142., 145. ust. konk.);

2. ruchomości fizyczne, znajdujące się na obszarze okręgu sądowego Pola, których sprzedaż sądowa nastąpić ma po myśli §§ 145. do 148. i 269., ustęp 2., cesarskiego patentu z 9. sierpnia 1854, Dz. u. p. Nr. 208. na żądanie lub wskutek zarządzenia sądu spadkowego (opiekuńczego) albo na żądanie komisarza sądowego, któremu sprzedaż poruczono;

3. sądownie zajęte ruchomości fizyczne, nadzlane c. k. Sądowi powiatowemu w Poli w celu sprzedania przez licytację lub z wolnej ręki (§§ 268. i 274. O. c. i §§ 390. i 393. instruk.).

§ 4.

Od przyjęcia i sprzedaży w przedaźni sądowej wyłączone są:

- a) przedmioty zapalne lub łatwo wybuchające;
- b) przedmioty, pochodzące z mieszkań, w których panują lub panowały choroby zakaźne, dopóki mieszkania te nie przejdą przepisanej dezynfekcyi;
- c) przedmioty, zanieczyszczone lub robactwem obsiadłe, dopóki nie zostaną oczyszczone;
- d) przedmioty, do których pomieszczenia, choćby tylko częściowego, lokal przedaźni nie wystarcza (np. wielkie składy towarów, większe maszyny itp.);
- e) przedmioty, ulegające rychłemu zepsuciu, i z reguły także żywe zwierzęta;
- f) przedmioty ze złota i srebra, które oznaczone są naśladowaną albo fałszowaną cechą urzędową

albo na których prawdziwa cecha jest nalutowana lub wlotowana albo też które w nie-widoczny i niełatwo oddzielić się dający sposób połączone są z obcemi ciałami, jak żelazo, miedź, ołów, podłejszy lut złotniczy, kół żywiczny itp. z wyjątkiem podkładu kowalczanego do utrzymania kształtu przedmiotu (kontr-emalia). Nieoccehowanych przedmiotów ze złota i srebra nie można w drodze dobrowolnej licytacyi w przedaźni sprzedawać. (Rozporządzenie z dnia 7. października 1908. Dz. rozp. Min. spr. Nr. 12).

Sprzedaż w przedaźni sądowej.

§ 5.

Czy sprzedaż ma odbyć się w przedaźni sądowej, o tem stanowi sąd egzekucyjny (c. k. Sąd powiatowy w Poli, §§ 272., ustęp 1., 274. i 289. O. c.). Z zastrzeżeniem wyjątku, wynikającego z §§ 2. i 3., l. 2., sprzedaż w przedaźni może być zarządzona z urzędu lub na wniosek.

Co do sprzętów domowych i wszelkich takich rzeczy, których wartość jest nader mała w stosunku do kosztów, jakich wymagałoby dostawienie tych przedmiotów do przedaźni i ewentualna odstawa z powrotem, można zarządzić sprzedaż w przedaźni tylko w takim razie, jeżeli dostawienie i odstawa uskutecznić się dadzą przy sposobności transportu innych przedmiotów — bez kosztów lub kosztem nieznacznym (§ 281. O. c.).

§ 6.

W przedaźni odbywa się sprzedaż przez licytację. Licytacja odbywać się może według mas egzekucyjnych (konkursowych) lub według grup przedmiotów, tak, że przedmioty tego samego rodzaju, należące do rozmaitych mas, można licytować równocześnie, lecz każdy z osobna. W tym ostatnim przypadku co do każdej masy spisać należy osobny protokół.

Do licytowania pewnych grup przedmiotów tego samego rodzaju można z góry wyznaczyć poszczególne dni każdego tygodnia lub miesiąca.

§ 7.

Wyznaczając termin licytacyi, można zamiast godziny rozpoczęcia podać przeciąg czasu, w którym licytacja ma się odbyć, na przykład: we czwartek dnia . . . . . między godziną 3. a 6. popołudniu wystawione zostaną na sprzedaż w drodze licytacyi itd.

§ 8.

Przedmioty, za które na licytacji w przedaźni nie ofiarowano kwoty, dorównywującej cenie wywołania, można w przedaźni sprzedać z wolnej ręki, jeżeli jest nadzieja, że się uzyska przy takiej sprzedaży cenę wyższą, niż kwota, ofiarowana przy licytacji (§ 280. ust. 2. i 3. O. e.). Nie stanowi przytem różnicy, czy najwyższa cena, za przedmiot taki przy licytacji ofiarowana, dosięgła najniższej dopuszczalnej granicy (§ 277. O. e.), czy też jest od niej niższą. W razie sprzedaży z wolnej ręki nie wolno sprzedać rzeczy poniżej połowy wartości szacunkowej; gdy zaś najwyższa cena przy licytacji ofiarowana przenosi połowę wartości szacunkowej, nie wolno rzeczy sprzedać poniżej tej ceny ofiarowanej.

Zarządzając sprzedaż w przedaźni, winien sąd egzekucyjny orzec na wniosek lub z urzędu, czy w danym razie, w myśl pierwszego ustępu, należy przedmioty w przedaźni z wolnej ręki sprzedać. Na wniosek można orzeczenie to wydać i później; wniosek taki postawić jednak należy w sądzie egzekucyjnym najpóźniej w przededniu licytacji.

Zezwalając na sprzedaż z wolnej ręki w przedaźni, winien sąd egzekucyjny oznaczyć zawsze także cenę, poniżej której przybicie targu co do tych przedmiotów przy licytacji nastąpić nie może.

§ 9.

Co do sprzedaży przedmiotów, nadsyłanych w celu sprzedaży z wolnej ręki Sądowi powiatowemu w Poli i w przedaźni sprzedawanych (§ 3. l. 3.), obowiązują przepisy § 268. O. e. Przepis § 8., ustęp 1., niniejszego rozporządzenia, dotyczący ceny sprzedaży, nie ma zastosowania do tego rodzaju sprzedaży z wolnej ręki.

§ 10.

Czasokres, wyznaczony na sprzedaż z wolnej ręki w przedaźni, wynosi z reguły 14 dni. Sąd powiatowy w Poli może jednak w poszczególnym wypadku czasokres ten przedłużyć lub skrócić, jeżeli rodzaj przedmiotu lub inne rzeczowe powody za tem przemawiają. W okresie tego czasu należy starać się tak często jak można o sprzedanie przedmiotów przez podaż z wolnej ręki podczas innych licytacji.

§ 11.

Tak licytacje jak i sprzedaż z wolnej ręki odbywają się w przedaźni tylko w dniu powszednie.

§ 12.

Przedmioty, przeznaczone na sprzedaż, dostawić należy do przedaźni z reguły na trzy, najpóźniej zaś na dwa dni przed dniem licytacji. Kosztowności i inne wartościowe rzeczy, przechowane w kancelaryi sądowej lub w urzędzie depozytowym, dostawić należy do przedaźni z reguły dopiero w samym dniu licytacji.

Przedmioty, skądinąd nadesłane, które ma się w przedaźni z wolnej ręki sprzedać, dostawić należy do niej bezzwłocznie.

§ 13.

W celu dostawienia i oddania do przedaźni odbiera przedmioty organ wykonawczy.

Przeniesienie do przedaźni w celu sprzedaży nie jest identyczne z wdrożeniem przechowania (§ 259. O. e.); nie należy przeto wniosku o sprzedaż w przedaźni uważać za wniosek o przechowanie, połączony z wnioskiem o sprzedaż.

§ 14.

Zarządzając sprzedaż w przedaźni (§ 5. ust. 1.) orzec należy, że organ wykonawczy ma zabrać zajęte przedmioty w czasie w § 12. określonym w celu ich sprzedania i odstawić do przedaźni.

Późniejszy wniosek o zaniechanie przeniesienia przedmiotów do przedaźni wtedy tylko wolno uwzględnić, jeżeli się równocześnie postępowanie sprzedażne lub egzekucyjne zastanawia lub odracza.

Oglądanie przedmiotów, umieszczonych w przedaźni.

§ 15.

Przedmioty, umieszczone w przedaźni, wolno mającym chęć kupna oglądać w ogłoszonych godzinach urzędowych.

Koszta dostawy i przechowania. Ubezpieczenie.

§ 16.

Koszta dostawy ponosi na razie państwo a interesowani obowiązani są zwrócić je według taryfy, zatwierdzonej przez Ministerstwo sprawiedliwości.

Aż do dalszego zarządzenia nie są strony obowiązane zwracać dalszych kosztów, jakie państwo ponosi przez przechowywanie i sprzedaż przedmiotów w przedażni, z wyjątkiem szczególnych wydatków na jej prowadzenie.

Odpowiedzialność za przedmioty do sprzedaży w przedażni przeznaczone spoczywa na państwie od chwili objęcia ich w celu transportu.

Przedmioty, umieszczone w przedażni, muszą być ubezpieczone od ognia i można je według potrzeby ubezpieczyć także od włamania i kradzieży.

Zwrot kosztów dostawy.

§ 17.

Koszta dostawy (§ 16.) są kosztami sądowej sprzedaży i mają być po myśli § 286. ust. 2. O. e. (§ 288. O. e.) pokryte z ceny przy sprzedaży uzyskanej.

W razie zastanowienia egzekucji lub postępowania sprzedażnego należy koszta dostawy ściągnąć od wierzyciela popierającego. Jeżeli sprzedaż popiera kilku wierzycieli, natenczas ponoszą oni koszta w stosunku do swych wykonalnych wierzytelności.

Przy obliczeniu tych kosztów uwzględnia się wykonalne wierzytelności zawsze tylko w sumie dziesięciu koron lub w sumie, stanowiącej wielokrotność dziesięciu koron, zaokrąglając ją przytem do najbliższej wyższej wielokrotności. Wierzytelności poniżej dziesięciu koron nie uwzględnia się zupełnie. Obliczenie skutecznia się przez dodanie kapitału, odsetek i kosztów.

§ 18.

Koszta dostawy, nie wyrównane przez potrącenie z ceny przy sprzedaży uzyskanej, ściągnąć należy w sposób przepisany dla ściągnięcia kosztów komisji sądowych (§§ 104. i nast. instruk.)

Sąd może popierającemu wierzycielowi nakazać złożenie stosownej zaliczki na pokrycie kosztów dostawy i ewentualnej odstawy.

Składowe od przedmiotów nie podjętych przez nabywcę.

§ 19.

Nabywca obowiązany jest przedmioty kupione, bez różnicy, czy je przy licytacji czy z wolnej ręki nabył, podjąć natychmiast lub najpóźniej w dzień po licytacji lub po sprzedaży. Od przedmiotów, nie podjętych w czasie właściwym, ma nabywca opłacać składowe od początku drugiego dnia po licytacji lub sprzedaży. Z tą chwilą ustaje odpowiedzialność państwa za przedmiot nabyty (§ 16., ustęp 3.). Po-

nadto ma sąd egzekucyjny prawo oddać te przedmioty trzeciej osobie w przechowanie na koszt i niebezpieczeństwo nabywcy.

Wysokość składowego oznacza taryfa, zatwierdzona przez Ministerstwo sprawiedliwości.

Odstawa przedmiotów niesprzedanych.

§ 20.

Przedmioty, których nie sprzedano przy licytacji lub w ciągu terminu, wyznaczonego do sprzedaży z wolnej ręki, albo co do których postępowanie sprzedażne lub egzekucję zastanowiono, zwrócić należy zobowiązanemu (przechowawcy).

Zwrot zarządza się i skutecznia z urzędu.

Koszta odstawy zapłacić ma wierzyciel egzekwujący (§ 17., ustęp 2. i 3.).

Z uskutecznieniem zwrotu ustaje odpowiedzialność państwa (§ 16., ustęp 3.).

Jeżeli zwrotu skutecznie nie można, winien zobowiązany po upływie tygodnia kalendarzowego, w ciągu którego należało było uskutecznić zwrot, uiszczać składowe za przedmioty, pozostające w przedażni. Wysokość tego składowego oznacza Ministerstwo sprawiedliwości.

Sąd może także przedmioty te oddać w przechowanie osobie trzeciej na niebezpieczeństwo i koszt zobowiązanego.

Przechowanie w przedażni (przechowanie dobrowolne).

§ 21.

W miarę wolnego miejsca można oddawać do przedażni zajęte sądownie ruchomości fizyczne celem wdrożenia ich przechowania. Do takiego przechowania stosują się przepisy § 259. O. e.: przechowanie w przedażni ma to samo znaczenie, co przechowanie w zakładzie, stojącym pod publicznym nadzorem.

Przedmioty, oznaczone w § 4., wyłączone są od przyjęcia w przechowanie w przedażni.

Przez jaki najdłuższy dopuszczalny przeciąg czasu trwać może to przechowanie, oznaczy peryodycznie na pewien okres czasu z góry i do publicznej poda wiadomości Sąd powiatowy w Poli, biorąc na wzgląd przestrzeń wolnego miejsca w przedażni. W wyjątkowych przypadkach może sąd na wniosek z ważnych powodów przedłużyć trwanie przechowania.

Za przechowanie takie uiszcza się opłatę. Wysokość tych należności stosuje się do taryfy, zatwierdzonej przez Ministerstwo sprawiedliwości. Pod

względem ściągania i prawa pierwszeństwa tych należności i co do ewentualnej zaliczki obowiązują przepisy §§ 17. i 18. niniejszego rozporządzenia.

Należności za przechowanie, które uchylono przed licytacją, ściągnąć należy od popierającego wierzyciela po myśli § 18. niniejszego rozporządzenia (§ 259. O. e.).

Pod względem kosztów dostawy (odstawy) tych przedmiotów do sprzedaży stosuje się analogicznie przepisy §§ 16., ustęp 1., 17., 18. i 20. niniejszego rozporządzenia.

Postanowienia szczególne o dobrowolnych licytacjach w sprzedaży.

§ 22.

Zabranie i dostawa (odstawa) przedmiotów wymienionych w § 3., l. 2., do sprzedaży, przeprowadzenie licytacji jak niemniej przyjęcie i użycie kwoty za nie uzyskanej należy do komisarza sądo-

wego, jeżeli przeprowadzenie licytacji powierzono notaryuszowi jako komisarzowi sądowemu. Zresztą należy analogicznie stosować zarządzenia, wydane co do postępowania egzekucyjnego.

Dostawę (odstawę) uskutecznia się na koszt i niebezpieczeństwo stron interesowanych. Odpowiedzialność za przedmioty do sprzedaży przyjęte ponosi państwo od chwili oddania ich do sprzedaży. Przepisy § 19. mają tu zastosowanie.

Początek mocy obowiązującej.

§ 23.

Otwarcie sprzedaży sądowej w Poli nastąpi w dniu 1. stycznia 1914 w Poli. Via dell' Arena Nr. 2.

Moc obowiązująca postanowień niniejszego rozporządzenia rozpoczyna się z dniem ich ogłoszenia.

Hoehenburger wlr.

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]